

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **BESTGOLF TRADE s.r.o., v likvidaci**, se sídlem Praha 4, K Jezeru 240, IČ: 27641350, zast. JUDr. Vladimírem Šmeralem, advokátem se sídlem Praha 2, Římská 1389/42, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem Praha 1, nábreží Ludvíka Svobody 12/1222, za účasti této osoby zúčastněné na řízení: SIT PRAGUE a.s., se sídlem Praha 1, Lannova 2061/8, IČ: 63078988, zast. Mgr. Danem Modlitbou, advokátem se sídlem Praha 5, Na Bělidle 2/830, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.4.2010 č.j. 283/2010-220-SP/3

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru civilního letectví ze dne 14.4.2010 č.j. 283/2010-220-SP/3 a rozhodnutí Úřadu pro civilní letectví ze dne 2.2.2010 č.j. 09/730/0065/AIRS/03/10 se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.922,- Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce advokáta JUDr. Vladimíra Šmerala.**
- II. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Úřad pro civilní letectví (dále jen „správní orgán I. stupně“) jako speciální stavební úřad pro letecké stavby rozhodnutím ze dne 2.2.2010 č.j. 09/730/0065/AIRS/03/10 podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) nařídil odstranění stavby „Zázemí golfového klubu, letiště Letňany“ na pozemku p.č. 540/12 a 540/13 v k.ú.

Letňany, kraj Praha, vlastníka BESTGOLF TRADE s.r.o., Křimovská 384, 184 00 Praha 8, IČ: 27641350, a to ve lhůtě do pěti týdnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Správní orgán I. stupně současně v rozhodnutí stanovil podmínky, které musí být při odstraňování stavby dodrženy.

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný rozhodl o odvolání podaném žalobcem proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že odvolání se vyhovuje a rozhodnutí správního orgánu I. stupně se z úřední povinnosti mění tak, že text výroku rozhodnutí Úřadu pro civilní letectví se v části

„Úřad pro civilní letectví jako speciální stavební úřad pro letecké stavby ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1) zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), dále jen stavební zákon a ustanovení § 36 a § 89 zákona č. 49/1997 Sb. o civilním letectví v platném znění, podle ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařizuje odstranění stavby Zázemí golfového klubu, letiště Letňany“ na pozemku p.č. 540/12 a 540/13 v k.ú. Letňany, kraj Praha, vlastníka BESTGOLF TRADE s.r.o., Křimovská 384, 184 00 Praha 8, IČ: 27641350, ve lhůtě do 5-ti týdnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. “

nahrazuje textem:

„Úřad pro civilní letectví jako speciální stavební úřad pro letecké stavby dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 36 odst. 3 a § 89 odst. 2 písm. b) zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, nařizuje dle ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vlastníkově stavby - obchodní společnosti BESTGOLF TRADE, s.r.o., IČ 276 41 350, se sídlem Praha 4, K Jezem 240, za níž právně jedná jednatel Mgr. Ing. Vlastimil Mlčoch,

odstranění stavby s názvem „Zázemí golfového klubu, letiště Letňany“, a to včetně veškerých terénních úprav, které jsou její nedílnou součástí, a uvedení předmětných pozemků do původního stavu,

nacházející se na pozemcích p.č. 540/4, 540/7, 540/12 a 540/13 v katastrálním území Letňany, kraj Praha, a to ve lhůtě 12-ti týdnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.“

Stavba s názvem „Zázemí golfového klubu, letiště Letňany“ jako taková sestává ze souboru funkčně propojených mobilních stavebních buněk, bazénu zapuštěného do země, 21 samostatně umístěných betonových kvádrů o rozměrech o velikosti cca 1m² sloužících jako jednotlivá odpaliště, speciální stavby pro reklamu tak, jak ji definuje § 2 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tedy elektrického reklamního panelu umístěného v areálu odstraňované stavby, a podzemní energetické přípojky.

Žalovaný současně rozhodl, že podmínky stanovené napadeným rozhodnutím Úřadu pro civilní letectví ze dne 2. února 2010, č.j. 09/730/0065/AIRS/03/10, se nemění a při odstraňování výše uvedené stavby musí být bez dalšího plně dodrženy.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. V žalobě konstatoval, že v předchozím řízení podal odvolání, na základě kterého byl odvolací orgán podle správního řádu povinen přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí

a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy. Povinností žalovaného jakožto odvolacího orgánu dále bylo přezkoumat správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Žalovaný však zcela ignoroval povinnosti uložené mu správním řádem, když tyto vykonal velmi povrchně a některými námitkami žalobce uvedenými v odvolání se vůbec nezabýval. V tomto směru žalobce odkázal soud na obsah jeho odvolání ze dne 22.02.2010 s tím, že argumenty uvedené v tomto odvolání označil za žalobní body, ze kterých je podle něj patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje výrok napadeného rozhodnutí za nezákonný.

Žalobce dále uvedl, že žalovaný vyhověl napadenému odvolání a postupem podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Tímto postupem odňal žalobci jakožto účastníkovi řízení, jemuž je ukládána povinnost, možnost odvolat se, což je v přímém rozporu se shora uvedenou právní normou.

Napadené rozhodnutí je též v rozporu s jednou ze základních zásad, které upravují pravomoci odvolacího orgánu, podle níž nelze změnit odvoláním napadené rozhodnutí v neprospěch odvolatele. Žalovaný, vědom si tohoto flagrantního porušení platného práva, se pokusil tuto věc zhojit argumentací uvedenou v čl. VIII. napadeného rozhodnutí. Dle názoru žalobce však jde o účelovou a manipulativní argumentaci. Žalobce takový výkon práva orgánem státní správy odmítá a považuje ho za diskriminační.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí nařídil žalobci odstranit jakýsi reklamní panel, o kterém bez dalšího tvrdí, že se jedná o speciální stavbu pro reklamu. V této souvislosti žalobce namítl, že mu jednak o tom, že by se jednalo o stavbu pro reklamu, není nic známo, jednak, a to je podstatné, není vlastníkem uvedené věci, ani ji na místě neinstaloval, ani ji neprovozoval, a nemá s ní tedy nic společného. Proto mu v tomto směru nelze nic nařizovat ani ukládat. Obdobná situace je ohledně dalších věcí, jejichž odstranění je žalobci nařizováno a které vůbec nebyly předmětem jakéhokoliv předcházejícího řízení.

Výše uvedené skutečnosti dle žalobce osvědčují, jakým způsobem v dané věci orgány státní moci vůči žalobci postupovaly. Jednalo se o postup bez provádění místního šetření, bez provádění důkazů vlastnictví k předmětným věcem atd., kdy úkony jsou prováděny „od stolu,“ tj. bez patřičné znalosti věci, přičemž žalobcem akcentovaný a listinami prokázaný podezřele vstřícný přístup Úřadu pro civilní letectví vůči společnosti SIT PRAGUE a.s., která je se žalobcem v právním sporu, je žalovaným ignorován. Žalobce k tomu dodal, že ve skutečnosti jde o soukromoprávní spor mezi žalobcem a obchodní společností SIT PRAGUE a.s., která v rozporu s platnou nájemní smlouvou činí vše pro to, aby žalobce, který léta provozuje golfové zařízení, z místa vytlačila a celý provoz včetně zákazníků převzala sama. Do této akce soukromoprávní povahy „zapojila“ spřízněné orgány státní správy a důsledkem je stávající situace.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě popřel opodstatněnost uplatněných žalobních námitek. Má za to, že v rámci odvolacího řízení postupoval v souladu se správním řádem. Pokud jde o reklamní panel, je vzhledem k jeho umístění v areálu golfového klubu a obsahu lákavému ke hře nezpochybnitelné, že se jedná o specifickou stavbu pro reklamu propagující účel využití odstraňované stavby. Tato specifická stavba pro reklamu byla v době ohledání na místě samém, které odvolací orgán provedl dne 24.3.2010, součástí odstraňované stavby. I kdyby žalobce nebyl vlastníkem tohoto přenosného reklamního zařízení, ale pouze pronajímatelem, i tak by ho musel z areálu nepovolené stavby, kam ho umístil v rozporu s právními předpisy, bez dalšího odstranit.

Výrokem napadeného rozhodnutí žalovaný z důvodu právní jistoty účastníků řízení blíže specifikoval výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahující obecný pojem „zázemí golfového klubu,“ zejména konkretizoval jednotlivé součásti odstraňované stavby. Tím však žalobci nebyla stanovena nová povinnost, ale bylo pouze výslovně konstatováno to, co samo o sobě nepřímo vyplývá z výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Povinnost odstranit předmětnou stavbu byla pouze zpřesněna. Žalobci tudíž nevznikla namítaná újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat. Z provedeného ohledání na místě samém též vyplynulo, že jednotlivé funkční součásti odstraňované stavby se nachází pouze na pozemcích parc. č. 540/12 a 540/13, které jsou uvedeny ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ale též na pozemcích parc. č. 540/104 a 540/107. I tuto skutečnost musel žalovaný zohlednit ve výroku napadeného rozhodnutí.

Žalovaný rovněž nepochybil tím, že úřední záznam (o jím provedeném místním šetření) nezaslal účastníkům řízení k vyjádření, neboť úřední záznam není v rámci řízení novým důkazem. Jednalo se pouze o pregnantně zaznamenaný aktuální stav věci, tedy předmětných staveb a souvisejících zařízení, včetně pozemků, na kterých tyto stavby leží. Lze předpokládat, že žalobci i majiteli předmětných pozemků, společnosti SIT PRAGUE a.s., je reálný stav věci, tj. současný stav odstraňované stavby, dobře znám. Nebylo tedy zapotřebí zasílat jim aktuální výčet všech součástí odstraňované stavby, souvisejících zařízení a pozemků.

Osoba zúčastněná na řízení svého práva podat písemné vyjádření k věci samé nevyužila.

Při ústním jednání před soudem účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce označil výrok napadeného rozhodnutí za nepřezkoumatelný a nevykonatelný. Má za to, že v řízení před správním orgánem nebyla dodržena zásada materiální pravdy, protože správní orgán nezjišťoval skutečný stav věci, pokud jde o to, kdo je vlastníkem dané stavby. Správní orgán pouze usoudil, že by to mohl být žalobce. V rámci změny rozhodnutí správního orgánu I. stupně provedené napadeným rozhodnutím byly do výroku nově zahrnuty další pozemky, a žalobci tak byla uložena nová povinnost. Došlo tak k porušení zásad dvojinstančnosti řízení a žalobci bylo tímto postupem odňato právo na odvolání. Časový sled událostí dle názoru žalobce prokazuje nadstandardní vztah mezi Úřadem pro civilní letectví a společností SIT PRAGUE a.s. Žalobce dodal, že řízení o civilní žalobě mezi ním a jmenovanou společností dosud probíhá.

Žalovaný při jednání před soudem uvedl, že stavba zázemí golfového klubu byla provedena bez jakýchkoliv povolení. Žalobce v mezidobí odstranil reklamní panel a stavbu opustil.

Osoba zúčastněná na řízení při jednání před soudem zdůraznila, že nikdy nedala souhlas k umístění odstraňovaných staveb.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí nemůže obstát.

Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí, stavební úřad nařídí vlastníku stavby, popřípadě s jeho souhlasem jiné osobě, odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním.

Podle § 192 stavebního zákona na postupy a řízení se použijí ustanovení správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Podle § 90 odst. 1 správního řádu jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné,

- a) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví,
- b) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal; v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán; proti novému rozhodnutí lze podat odvolání, anebo
- c) napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.

Podle § 76 odst. 1 s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem

- a) pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí,
- b) proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění,
- c) pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Podle § 76 odst. 3 věta druhá s.ř.s. z důvodů uvedených v odstavcích 1 a 2 soud napadené rozhodnutí zruší, popřípadě vysloví jeho nicotnost i tehdy, vyjdou-li tyto vady najevo při jednání.

Soud o věci uvažil takto:

Odkaz žalobce na obsah jeho odvolání (proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně) není způsobilým žalobním bodem, na základě něhož by soud mohl a měl přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. musí žaloba obsahovat

žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Tvzené důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí musí být tedy v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu uvedeny výslovně; odkaz na jiná podání žalobce a tam uváděnou argumentaci je z hlediska vymezení rozsahu soudního přezkumu napadeného rozhodnutí nepostačující. Z uvedených důvodů se soud nemohl zabývat argumenty, které žalobce uváděl v odvolání, ale nikoli již v podané žalobě. Považoval-li žalobce argumenty obsažené v odvolání za významné pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí v přezkumném soudním řízení, měl je vtělit do žaloby; pokud tak neučinil, nemůže k nim soud přihlížet.

Jak již bylo soudem konstatováno, podle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. musí být ze žalobních bodů patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Přezkumné řízení soudní je totiž založeno na zásadě dispoziční, z níž vyplývá, že specifikace konkrétních důvodů nezákonnosti, popř. nicotnosti napadeného rozhodnutí je úkolem žalobce a nikoliv soudu, který není oprávněn k tomu, aby tyto důvody za žalobce sám vyhledával či domýšlel. Jinými slovy řečeno, je věcí žalobce, aby v žalobě zřetelně vymezil rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí, jímž je soud vázán, a to uvedením *konkrétních žalobních bodů* (námitek) ve smyslu shora citovaného § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.

Za konkrétní žalobní námitku nelze považovat tvrzení žalobce, že žalovaný „zcela ignoroval povinnosti ukládané mu správním řádem, když tyto vykonal velmi povrchně s tím, že některými námitkami žalobce uvedenými v odvolání se vůbec nezabýval.“ Nekonkrétnost uvedené žalobní námitky, spočívající v tom, že žalobce nespecifikoval, které jeho odvolací námitky zůstaly žalovaným opomenuty, brání tomu, aby se jí soud jakkoliv zabýval.

Totéž platí i pro žalobní tvrzení, podle kterého je napadené rozhodnutí v rozporu se zásadou, že odvoláním napadené rozhodnutí nelze změnit v neprospěch odvolatele. Žalobce v podané žalobě neobjasnil, na základě čeho usuzuje, že změna rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterou provedl žalovaný napadeným rozhodnutím, je v jeho neprospěch. Také jeho tvrzení, že argumentace žalovaného obsažená v bodě VIII. odůvodnění napadeného rozhodnutí je účelová, manipulativní a diskriminační, je zcela obecné a nekonkrétní, neboť z něj nelze seznat, v čem tkví namítaná účelovost, manipulativnost či diskriminační povaha argumentace správního orgánu. Neobstojí ani ničím nedoložený poukaz žalobce na „listinami prokázaný podezřelý vstřícný přístup ze strany Úřadu pro civilní letectví vůči společnosti SIT PRAGUE a.s.“ K těmto žalobním bodům nemohl soud pro jejich naprostou nekonkrétnost při přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí přihlížet.

Poznámka žalobce, že v dané věci se ve skutečnosti jedná o soukromoprávní spor mezi ním a obchodní společností SIT PRAGUE a.s., která jedná v rozporu s platnou nájemní smlouvou, je pro posouzení důvodnosti žaloby irelevantní. V řízení o žalobě podané žalobcem proti napadenému rozhodnutí soud neřeší soukromoprávní spor mezi oběma subjekty, ani nezkoumá to, zda společnost SIT PRAGUE a.s., dodržuje uzavřenou nájemní smlouvu. Úkolem soudu je přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí, a to na podkladě žalobních námitek uplatněných v žalobě.

Z obsahu jinak značně nekonkrétní žaloby lze nicméně dovodit, že žalobce v rámci své obrany namítá, že není vlastníkem reklamního panelu ani dalších věcí, jejichž odstranění je mu napadeným rozhodnutím nařizováno, a žalovanému, jakož i správnímu orgánu I. stupně v této souvislosti vytýká, že v řízení postupovaly „bez provádění důkazů vlastnictví

k předmětným věcem.“ Této námitce, kterou žalobce ve své podstatě brojí proti nedostatečnému zjištění skutkového stavu potřebného pro rozhodnutí ve věci samé, musel soud přisvědčit.

Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí vlastníku stavby, popřípadě s jeho souhlasem jiné osobě, odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním. Z dikce citovaného ustanovení jednoznačně vyplývá, že odstranění stavby lze nařídít pouze *vlastníku stavby, popřípadě s jeho souhlasem jiné osobě*. Podmínkou nařízení odstranění určité stavby žalobci je tedy nejenom zjištění toho, že se jedná o stavbu prováděnou nebo provedenou bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním, ale současně i zjištění, že žalobce je vlastníkem této stavby. Touto skutečností se však správní orgány obou stupňů v řízení nezabývaly.

Z obsahu spisového materiálu i z odůvodnění rozhodnutí správního orgánů obou stupňů nelze dovodit, že by v řízení, jež vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí, bylo provedeno dostatečné dokazování za účelem zjištění, zda je žalobce skutečně vlastníkem stavby, kterou je mu nařizováno odstranit. Správní orgány obou stupňů mlčky vycházejí z toho, že žalobce je vlastníkem předmětné stavby, aniž by se touto otázkou v řízení náležitě zabývaly a provedly za tím účelem potřebné dokazování. Konstatování společnosti SIT PRAGUE a.s., obsažené v jejím stanovisku k zahájení řízení k odstranění nepovolené stavby ze dne 13.10.2009, že „uvedené nepovolené stavby na letišti v Letňanech ... jsou *údajně* ve vlastnictví našeho nájemce společnosti BESTGOLF TRADE s.r.o....“, k prokázání vlastnictví žalobce k předmětné stavbě nepostačuje. Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí hovoří o žalobci jako o „vlastníkovi výše jmenovaných objektů“, aniž by jakkoliv zdůvodnil, na základě jakých důkazů žalobce za jejich vlastníka považuje. Jeho odkaz na „místní šetření, které vykonal dne 20.5.2009,“ v tomto směru neobstojí, neboť ve spise se jednak žádný protokol o místním šetření konaném v tento den nenachází, nehledě k tomu, že řízení v této věci bylo vůči žalobci zahájeno až oznámením ze dne 29.10.2009. Pokud jde o odůvodnění napadeného rozhodnutí, ani v něm nebylo jakkoliv zdůvodněno, na základě jakých důkazů dospěl žalovaný k závěru, že žalobce je vlastníkem předmětné stavby, resp. jejích „součástí,“ za které žalovaný označuje soubor funkčně propojených mobilních stavebních buněk, bazén, betonové kvádry sloužící jako odpaliště aj.

Jediným důkazem, který žalovaný v tomto směru v napadeném rozhodnutí hodnotil, je faktura prokazující odkoupení mobilní buňky – kontejneru žalobcem. Jedná se zřejmě o fakturu – daňový doklad č. 180175/08 vystavený dne 18.6.2008 Aeroklubem Praha Letňany, jímž jmenovaný subjekt žalobci vyfakturoval částku 47.600,- Kč za „prodej kontejnerů a buněk.“ Žalovaný nicméně z tohoto listinného důkazu v bodě VI. napadeného rozhodnutí dovozuje, že žalobce v roce 2008 od provozovatele letiště odkoupil jeden kus mobilní buňky – kontejneru, který mu byl do té doby pronajímán za účelem uskladnění náčiní. Dle žalovaného však z předložených listinných důkazů v žádném případě nevyplývá, že by předmětem prodeje bylo větší množství funkčně propojených stavebních buněk tvořících vlastní zázemí golfového klubu.

Lze shrnout, že pokud jde o otázku žalobcova vlastnictví ke stavbě, kterou je mu napadeným rozhodnutím nařizováno odstranit, resp. k jejím jednotlivým součástem, nebyla tato – kromě hodnocení výše zmíněné faktury – napadeným rozhodnutím nijak řešena, přestože se z hlediska aplikace § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona jedná o otázku

naprosto zásadní. Napadené rozhodnutí je v tomto směru nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Další podstatnou vadou řízení, k níž byl soud nucen přihlédnout z úřední povinnosti, je skutečnost, že k vymezení rozsahu předmětné stavby došlo až ve výroku napadeného rozhodnutí, jímž bylo správní řízení ukončeno. Správní orgán I. stupně v oznámení o zahájení řízení ze dne 29.10.2009 adresovaném žalobci a též ve svém rozhodnutí ze dne 2.2.2010 o nařízení odstranění této stavby nepovolenou stavbu označil slovy „Zázemí golfového klubu, letiště Letňany“ na pozemku p.č. 540/12 a 540/13 v k.ú. Letňany, kraj Praha. Takovou specifikaci stavby považuje soud za naprosto nedostatečnou, a to vzhledem k její neurčitosti. Z uvedeného označení není zřejmé, čím (jakou konkrétní stavbou, stavbami či jejich součástmi) je zázemí golfového klubu tvořeno. Z napadeného rozhodnutí pak vyplývá, že předmětná stavba se nachází nejen na pozemcích parc.č. 540/12 a 540/13 v k.ú. Letňany, ale též na dalších pozemcích. V řízení o nařízení odstranění nepovolené stavby je dle názoru soudu nezbytné již na počátku řízení stavbu, které se dané řízení týká, označit dostatečně určitým a nezaměnitelným způsobem, aby účastníkům řízení bylo zřejmé, ohledně jaké stavby je řízení vedeno. Tento požadavek je plně v souladu se zásadou předvídatelnosti rozhodnutí a se zásadou ochrany právní jistoty účastníků řízení. V rozporu se uvedenými zásadami je naopak postup správních orgánů, při kterém se účastník řízení, jemuž je odstranění nepovolené stavby nařizováno, až z konečného rozhodnutí odvolacího orgánu dozví, jakou stavbu či stavby má vlastně odstranit.

V souzené věci až žalovaný v rámci odvolacího řízení při ohledání na místě samém, které se konalo dne 8.4.2010, zjistil, z čeho sestává komplex tzv. „zázemí“ golfového klubu a na kterých pozemcích se nachází. Žalovanému je však nutno vytknout, že uvedené ohledání na místě samém neprovedl jako řádný důkaz za účasti účastníků řízení. Ti o tomto procesním úkonu nebyli vůbec vyrozuměni, o čemž svědčí i samotný úřední záznam sepsaný o ohledání příslušnou úřední osobou. Za této situace není úřední záznam o ohledání použitelný jako podklad pro rozhodnutí ve věci samé, neboť se nejedná o důkaz, který byl proveden v souladu s právními předpisy, tj. po předchozím vyrozumění účastníků řízení ve smyslu § 51 odst. 2 správního řádu.

Neobstojí argumentace žalovaného, že žalobci i společnosti SIT PRAGUE a.s., byl stav odstraňované stavby dobře znám, a proto jim nebylo zapotřebí zasílat aktuální výčet všech součástí odstraňované stavby, souvisejících zařízení a pozemků, který byl odvolacím orgánem zjištěn při ohledání na místě samém. Lze sice předpokládat, že žalobce byl v rozhodné době obeznámen s aktuálním stavem stavby či staveb nacházejících se v areálu jím provozovaného golfového klubu, to však správní orgán nezbavovalo povinnosti stavbu, již se dané řízení týká, dostatečně určitým způsobem specifikovat již na počátku řízení (k tomu viz výše). Jestliže ale v souzené věci žalobce seznal, jakou stavbu a na jakých pozemcích má vlastně odstranit, až z napadeného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně změněno a předmětná stavba poprvé specifikována, lze přisvědčit jeho námitce, že tento postup žalovaného byl v rozporu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť mu tím vznikla újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Pokud žalobce nevěděl, co všechno dle názoru správního orgánu tvoří součást předmětné stavby, nemohl v řízení před správním orgánem I. stupně ani v odvolání vznášet relevantní námitky (že daná stavba není nepovolená, že není jejím vlastníkem, popř. že se vůbec nejedná o součást této stavby atd.).

S přihlédnutím ke všem shora uvedeným skutečnostem a citovaným zákonným ustanovením soudu nezbylo než napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající

v nedostatku důvodů a pro výše vytčenou vadu řízení zrušit (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). Protože totožnými vadami řízení (absence zdůvodnění toho, na základě jakých zjištění správní orgán považuje žalobce za vlastníka stavby, kterou mu nařizuje odstranit, a z jakých důkazů tato zjištění čerpal; nedostatečná specifikace předmětné stavby) je stíženo i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, soud v souladu s § 78 odst. 3 zrušil i toto rozhodnutí. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč a v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobce advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za právní zastoupení žalobce advokátem, a to za tři úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, účast při jednání soudu), přičemž sazba odměny za první dva úkony provedené do 31.12.2012 činí dle advokátního tarifu - vyhlášky č. 177/1996 Sb., 2.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1.9.2006) a sazba odměny za účast při jednání soudu činí 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1.1.2013). Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny třemi paušálními částkami po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1.9.2006) a částkou 1.722,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.).

V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení, a proto ve třetím výroku tohoto rozsudku podle § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 23. října 2013

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Matznerová, DiS.